

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 10 december 2004

Nr 1058—1075

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1058	Lag om Finlands ekonomiska zon	2859
1059	Lag om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning	2866
1060	Lag om ändring av havsskyddslagen	2867
1061	Lag om ändring av miljöskyddslagen	2870
1062	Lag om ändring av 1 kap. 3 § och 16 kap. 7 § i vattenlagen	2872
1063	Lag om ändring av 73 a § i avfallslagen	2873
1064	Lag om ändring av lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg	2874
1065	Lag om ändring av 1 § i lagen om förrättande av undersökning och användande av tvångsmedel ombord på utländskt handelsfartyg med anledning av brott i vissa fall	2878
1066	Lag om ändring av lagen om fiske	2879
1067	Lag om ändring av strafflagen	2881
1068	Lag om ändring av jaktlagen	2883
1069	Lag om ändring av naturvårdslagen	2885
1070	Lag om ändring av 3 § i lagen om skydd av valar och arktiska sälar	2887
1071	Lag om ändring av 1 § i lagen om skydd för vissa undervattensledningarna	2888
1072	Lag om ändring av 2 § i lagen om gränsbevakningsväsendet	2889
1073	Statsrådets förordning om Finlands ekonomiska zon	2890
1074	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg	2892
1075	Skattestyrelsens beslut om de grunder som skall iaktas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2005	2894

Nr 1058

Lag

om Finlands ekonomiska zon

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Den ekonomiska zonen

Finlands ekonomiska zon omfattar det havsområde som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten och som avgränsas

i enlighet med Finlands överenskommelser med främmande stater och vars yttre gräns anges genom förordning av statsrådet.

2 §

Finska statens rättigheter och jurisdiktion i den ekonomiska zonen

Rätten att utforska och utnyttja, bevara och förvalta levande och icke-levande naturtill-

RP 53/2004
UtUB 11/2004
RSv 126/2004

gångar i den ekonomiska zonen samt rätten till andra verksamheter som avser ekonomisk exploatering och utforskning av zonen tillkommer finska staten.

I den ekonomiska zonen har Finland i enlighet med folkrätten jurisdiktion med avseende på uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner samt på skydd av den marina miljön och marinvetenskaplig forskning, liksom också andra av folkrätten erkända rättigheter och skyldigheter.

2 kap.

Tillämplig lagstiftning i den ekonomiska zonen

3 §

Lagstiftning som skall tillämpas på miljöskydd och vattenbyggande

I den ekonomiska zonen gäller vad som föreskrivs i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994), miljöskyddslagen (86/2000) och vattenlagen (264/1961) och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

Bestämmelser om förhindrande av sådan förorening av vatten som orsakas av ordinarie drift av fartyg och om åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador i den ekonomiska zonen finns i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979). I den ekonomiska zonen tillämpas dessutom avfallslagen (1072/1993) enligt vad som föreskrivs särskilt.

4 §

Lagstiftning som skall tillämpas på fiske, jakt och naturvård

I fråga om fiske och jakt, bevarande av levande naturtillgångar samt naturvård gäller i den ekonomiska zonen vad som föreskrivs i lagstiftningen om fiske, jakt och naturvård

och i bestämmelserna om Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lagstiftning eller dessa bestämmelser, eller vad som har överenskommit med en främmande stat.

5 §

Lagstiftning som skall tillämpas på skydd av undervattensledning, på marksubstanser samt på gruvmineraler

I den ekonomiska zonen gäller vad som föreskrivs i lagen om skydd för vissa undervattensledning (145/1965).

På tagande av marksubstanser i den ekonomiska zonen tillämpas vattenlagen.

På forskning, prospektering och inmutning i syfte att utnyttja gruvmineraler samt på exploatering av gruvmineraler i den ekonomiska zonen tillämpas gruvlagen (503/1965) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

3 kap.

Ekonomiskt utnyttjande av den ekonomiska zonen och forskning som avser utnyttjande av den samt byggande i den ekonomiska zonen

6 §

Utnyttjanderätt

Statsrådet kan efter ansökan lämna samtycke till utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten och i dess underlag i den ekonomiska zonen liksom också till forskning som åsyftar detta och till att i den ekonomiska zonen idkas annan verksamhet som avser ekonomiskt utnyttjande av zonen (*utnyttjanderätt*). Utnyttjanderätten gäller inte sådan verksamhet som avses i 4 §. Bestämmelser om ansökans innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Med naturtillgångar avses i 1 mom. gruvmineraler, stenmaterial och andra icke-le-

vande förekomster på havsbotten och i dess underlag samt till bottenlevande arter hörande växter och djur som på det stadium där de kan bli föremål för fångst antingen är orörliga på havsbotten eller i dess underlag eller har förmåga att röra sig endast vid ständig fysisk beröring med havsbotten eller dess underlag.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet skall anges de villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag.

Beslutet om samtycke kan ses över om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet. Under samma förutsättningar kan verksamheten även avbrytas. Handels- och industriministeriet beslutar om avbrytande av verksamheten. Beslutet om samtycke kan också återkallas om verksamheten väsentligt strider mot de villkor som har meddelats i beslutet. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

7 §

Byggande

Statsrådet kan efter ansökan lämna samtycke till att uppföra och använda konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner för de verksamheter som avses i 6 § samt sådana övriga anläggningar och konstruktioner som kan störa utövandet av de rättigheter som Finland enligt folkrätten har i den ekonomiska zonen. Bestämmelser om ansökans innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den som erhåller samtycke skall i beslutet åläggas att av sjöfartssäkerhetsskäl avlägsna anläggningar och konstruktioner som inte längre används, om det är möjligt att avlägsna dem. Den som erhåller samtycke skall dessutom åläggas att underrätta handels- och industriministeriet om djup, läge och dimensioner för alla de anläggningar och konstruktioner som inte har avlägsnats i sin helhet.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet skall anges de

villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag. Om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet eller om förhållandena har förändrats väsentligt efter det att beslutet om samtycke meddelades, kan villkoren i beslutet ändras eller samtycket återkallas. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

I beslutet får bestämmas att en säkerhetszon skall upprättas omkring konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner som har uppförts enligt denna lag. Säkerhetszonen får inte utsträcka sig mer än 500 meter mätt från varje punkt på den konstgjorda öns, anläggningens eller konstruktionens yttersida, om inte något annat är tillåtet enligt allmänt godtagna internationella normer eller rekommenderat av en behörig internationell organisation.

4 kap.

Marinvetenskaplig forskning

8 §

Marinvetenskaplig forskning

I fråga om annan forskning än sådan på vilken 4 eller 6 § tillämpas skall en anmälan göras till handels- och industriministeriet. Om handels- och industriministeriet anser att det forskningsprojekt som avses i anmälan om marinvetenskaplig forskning omfattas av 6 eller 7 §, skall ministeriet snarast möjligt meddela detta till den som gjort anmälan och senast inom fyra månader från det att anmälan mottagits. Ett forskningsprojekt om vilket anmälan gjorts kan i annat fall inledas tidigast sex månader efter det att anmälan har mottagits, om inte handels- och industriministeriet beslutar att det kan inledas tidigare. Bestämmelser om innehållet i anmälan om marinvetenskaplig forskning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Handels- och industriministeriet kan förbjuda att ett forskningsprojekt inleds, om anmälan innehåller oriktiga uppgifter om projektet eller om den som skall inleda forskningsprojektet inte bedöms ha förmåga att uppfylla kraven enligt artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996) därför att den som ämnar inleda forskningsprojektet tidigare har underlåtit att uppfylla motsvarande krav. Handels- och industriministeriet skall meddela om beslut om avslag inom fyra månader från det att anmälan mottagits.

9 §

Tillfälligt avbrytande av eller upphörande med marinvetenskaplig forskning

Handels- och industriministeriet kan besluta att forskning som avses i 8 § skall avbrytas, om forskningen bedrivs på ett sätt som avviker från de uppgifter som lämnats i anmälan enligt 1 mom. i den nämnda paragrafen, eller om den som bedriver forskningen inte följer bestämmelserna i artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention beträffande kuststatens rättigheter när det gäller det marinvetenskapliga forskningsprojektet. Beslutet om avbrytande skall återkallas genast när den som bedriver forskningen lämnar riktiga uppgifter om forskningen eller iakttar vad som bestäms i den nämnda artikeln.

Handels- och industriministeriet kan besluta att marinvetenskaplig forskning skall upphöra helt och hållet, om avvikelserna från de uppgifter som lämnats i anmälan enligt 8 § 1 mom. innebär en betydande förändring av forskningsprojektet eller forskningsverksamheten, eller om de brister som avses i 1 mom. i denna paragraf inte avhjälps inom skäligen tid.

Tillsynsmyndigheten skall omedelbart anmäla överträdelser eller försummelser som den observerat till handels- och industriministeriet.

5 kap.

Tillämpning av finsk straffrätt i den ekonomiska zonen samt straff

10 §

Tillämpning av finsk straffrätt på brott som begåtts i den ekonomiska zonen

Brott som begåtts på i 7 § avsedda konstgjorda öar, anläggningar eller andra konstruktioner i den ekonomiska zonen, brott som riktar sig mot dem och straffbara försök till sådana brott anses begångna i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Brott som begåtts någon annanstans i den ekonomiska zonen och som nämns i 11—16 § och straffbara försök till sådana brott anses begångna i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen.

Har ett i 2 mom. avsett brott begåtts från ett utländskt fartyg medan det befinner sig i Finlands ekonomiska zon, får brottmålet inte prövas i Finland utan riksåklagarens åtalsförordnande, om det inte är fråga om något av de fall som avses i 1 kap. 12 § 2 mom. i strafflagen.

11 §

Miljöbrott i den ekonomiska zonen

Till straff för miljöförstöring, grov miljöförstöring, miljöförseelse, miljöförstöring av oaktsamhet samt naturskyddsbrott i den ekonomiska zonen som begåtts i strid med de lagar som nämns i 3 § 1 mom. döms enligt 48 kap. 1—5 § i strafflagen. På brott som nämns i detta moment tillämpas vad som i strafflagen bestäms om juridiska personers straffansvar.

Till straff för brott mot miljöskyddslagen i den ekonomiska zonen döms enligt 116 § 2 mom. i miljöskyddslagen, till straff för avfallsförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 60 § i avfallslagen och till straff för naturskyddsförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 58 § 2 mom. i naturvårdslagen (1096/1996).

12 §

Tillståndsförseelse enligt vattenlagen i den ekonomiska zonen

Till straff för tillståndsförseelse enligt vattenlagen i den ekonomiska zonen döms enligt 13 kap. 3 § i vattenlagen.

13 §

Fiskebrott, döljande av olagligt byte, fiskeförseelse och brott mot den gemensamma fiskeripolitiken i den ekonomiska zonen

Till straff för fiskebrott och döljande av olagligt byte i den ekonomiska zonen döms enligt 48 a kap. 2 och 4 § i strafflagen. När straffet bestäms skall dessutom bestämmelserna i 48 a kap. 7 § i strafflagen beaktas.

Till straff för fiskeförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 108 § i lagen om fiske (286/1982).

Till straff för brott mot den gemensamma fiskeripolitiken i den ekonomiska zonen döms enligt 7 § 1 mom. i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994).

14 §

Jaktbrott, döljande av olagligt byte, jaktförseelse och brott mot bestämmelserna i jaktlagen i den ekonomiska zonen

Till straff för jaktbrott och döljande av olagligt byte i den ekonomiska zonen döms enligt 48 a kap. 1 och 4 § i strafflagen.

Till straff för jaktförseelse och brott mot bestämmelserna i jaktlagen i den ekonomiska zonen döms enligt 74 och 75 § i jaktlagen (615/1993).

15 §

Gruvförseelse i den ekonomiska zonen

Till straff för gruvförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 62 § 2 mom. i gruvlagen.

16 §

Olovlig verksamhet i den ekonomiska zonen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
1) inleder i 6 eller 7 § avsedd verksamhet utan samtycke av statsrådet,

2) handlar i strid med villkoren i ett beslut som avses i 6 eller 7 §, eller

3) handlar i strid med ett förbud som avses i 8 § 2 mom.,

skall för *olovlig verksamhet i den ekonomiska zonen* dömas till böter.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Tillämplig lag på konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner

På konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner som uppförts enligt denna lag tillämpas finsk lag på samma sätt som om konstruktionen hade funnits på den del av Finlands territorium som ligger närmast.

18 §

Myndigheternas territoriella behörighet

I den ekonomiska zonen fungerar den regionala miljöcentralen som kontaktsmyndighet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt som tillsynsmyndighet enligt naturvårdslagen, miljöskyddslagen, vattenlagen och avfallslagen. Behörig regional miljöcentral är den vid vars verksamhetsområde projektet i den ekonomiska zonen är beläget. Gränsen mellan de regionala miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

I den ekonomiska zonen är Västra Finlands miljötillståndsverk tillståndsmyndighet enligt miljöskyddslagen och vattenlagen.

19 §

Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden

Verksamhet som avses i 6—8 § övervakas av gränsbevakningsväsendet. Den som fattar ett beslut enligt 6—9 § skall utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet om beslutet. Handels- och industriministeriet skall utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet också om en anmälan som avses i 8 §, om ministeriet inte anser att det forskningsprojekt som anmälan avser omfattas av tillämpningsområdet för 6 eller 7 §. Underrättelsen skall samtidigt också tillkännages den som gjort anmälan.

En gränsbevakningsmyndighet har rätt att meddela föreläggande om att sådan i 6—8 § avsedd verksamhet som idkas utan samtycke av statsrådet eller anmälan till handels- och industriministeriet omedelbart skall upphöra, samt om att sådan verksamhet som fortgår i strid med ett beslut som avses i 9 § omedelbart skall upphöra.

20 §

Vite och hot om tvångsutförande

Beslut som avses i denna lag får förenas med vite eller hot om tvångsutförande enligt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

21 §

Användning av straffprocessuella tvångsmedel

Med anledning av sådana i den ekonomiska zonen begångna brott som avses i denna lag får tvångsmedel användas enligt vad som bestäms i tvångsmedelslagen (450/1987). Bestämmelser om förutsättningarna för användning av tvångsmedel vid undersökning av en gärning som begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som avses i 28 § 1 mom. i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg finns i 28 b § i nämnda lag.

22 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som statsrådet eller handels- och industriministeriet har fattat med stöd av denna lag får sökas så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i andra beslut som krävs för projekt som avses i denna lag får sökas på det sätt som föreskrivs särskilt.

23 §

Behöriga domstolar

Brottmål enligt denna lag handläggs av de i 21 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) nämnda tingsrätterna. Behörig tingsrätt är den vars domkrets är närmast den ort där brottet med tillämpning av 4 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) kan anses ha begåtts. Vid tillämpningen av denna paragraf anses gränserna för dessa tingsrätters domkretsar fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

7 kap.

Ikraftträdande

24 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Genom denna lag upphävs lagen av den 5 mars 1965 om kontinentalsockeln (149/1965) och lagen av den 15 november 1974 om Finlands fiskezon (839/1974) jämte ändringar. De bestämmelser som utfärdats med stöd av den sistnämnda lagen förblir dock fortfarande i kraft.

Ett tillstånd som beviljats med stöd av lagen om kontinentalsockeln och ett beslut som fattats med stöd av 4 § i nämnda lag och som gäller när denna lag träder i kraft skall iaktas om inte något annat bestäms med stöd av denna lag.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till lagen om Finlands fiskezon skall i stället i tillämpliga delar iaktas vad som i denna lag föreskrivs om Finlands ekonomiska zon.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1059

L a g

om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 10 juni 1994 om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning
(468/1994) en ny 4 a § som följer:

4 a §

Finlands ekonomiska zon

Denna lag tillämpas också i Finlands
ekonomiska zon, om vilken bestäms i 1 § i

lagen om Finlands ekonomiska zon
(1058/2004).

Denna lag träder i kraft den 1 februari
2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1060

L a g

om ändring av havsskyddslagen

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i havsskyddslagen av den 29 december 1994 (1415/1994) 3 § och 10 § 4 mom.,
samt

ändras 1 § 1 och 3 mom., 2 § 1 och 2 mom., 7 § 1 och 2 mom., 8 §, 9 § 1, 3 och 5 mom.,
10 § 1 och 3 mom., 11 § 1, 3 och 4 mom., 12 § 2 mom., 13 § 2 och 4 mom. samt 14 §,
av dem 9 § 1 mom., 10 § 1 mom. och 11 § 1 mom. sådana de lyder i lag 221/1995 samt
9 § 5 mom., 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom. sådana de lyder i lag 92/2000, som följer:

1 §

Förbud mot förorening

Utanför Finlands ekonomiska zon får åtgärder som kan orsaka förorening av havet inte vidtas på finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg. Finska medborgare eller finländska samfund får inte heller i övrigt till havs utanför Finlands ekonomiska zon vidta åtgärder som kan orsaka förorening av havet.

Utanför Finlands ekonomiska zon får finska medborgare eller finländska samfund dock vidta åtgärder vars verkningar begränsar sig till en annan stats territorialvatten eller ekonomiska zon, om en myndighet i respektive stat har beviljat tillstånd till detta. Detsamma gäller verksamhet på finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg utanför Finlands ekonomiska zon. Åtgärderna får inte strida mot internationella fördrag som

är förpliktande för Finland eller mot vad som föreskrivs i denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs i 1 § tillämpas denna lag även på annat skydd av havet utanför Finlands ekonomiska zon.

Bestämmelser om skydd av havet inom Finlands territorium och i Finlands ekonomiska zon finns i miljöskyddslagen (86/2000).

7 §

Dumpningsförbud

Det är förbjudet att från finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg eller från fartyg eller luftfartyg som i Finland lastat

avfall dumpa avfall eller andra ämnen i havet utanför Finlands ekonomiska zon. Dumpning av avfall från Finland är också annars förbjudet. Dessa förbud gäller dock inte i 9 § avsedd deponering av muddermassa i havet.

Avsiktlig sänkning i havet eller avsiktligt övergivande av finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg på havet utanför Finlands ekonomiska zon är förbjudet. Sänkning eller övergivande på stället av finska havstekniska enheter i en annan stats territorialvatten eller ekonomiska zon är dock tillåtet, om lagstiftningen i denna stat tillåter detta. En sådan åtgärd får dock inte strida mot ett internationellt fördrag som är förpliktande för Finland.

8 §

Förbud mot förbränning av avfall

Det är förbjudet att bränna avfall på finländska fartyg eller havstekniska enheter utanför Finlands ekonomiska zon. Förbudet gäller också förbränning på andra fartyg av avfall som kommer från, transiterats genom eller lastats i Finland.

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

Muddermassa får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral deponeras i havet utanför Finlands ekonomiska zon från finländska fartyg eller havstekniska enheter eller från fartyg lastade i Finland, om inte något annat följer av 4 mom.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för deponeringen. Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen som ingår i muddermassa.

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands ekonomiska zon, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller terri-

torialvatten, är Västra Finlands miljötillståndsverk tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen (264/1961).

10 §

Konstruktioner i havet

Finska medborgare eller finländska samfund får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral bygga konstruktioner i öppna havet utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd får inte beviljas till verksamhet som strider mot 1 §.

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är Västra Finlands miljötillståndsverk tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen.

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre

För finländska fartyg eller havstekniska enheter skall utan hinder av 2 § 3 mom. tillstånd av Finlands miljöcentral inhämtas för prospektering efter och utvinning av olja eller gas och därmed förbundna aktiviteter och för annat nyttjande av havsbotten utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd behövs dock inte, om en myndighet i en annan stat har gett behörigt tillstånd för verksamheten inom ett område som enligt internationell rätt står under denna stats jurisdiktion.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som skall framgå av ansökan om tillstånd. Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands ekonomiska zon också sträcker sig

till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är Västra Finlands miljötillståndsvverk tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i miljöskyddslagen.

12 §

Tillsyn

Dessutom övervakar olika statliga myndigheter inom sina respektive verksamhetsområden att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs.

13 §

Dataregister och överlåtande av uppgifter

Miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet skall föra bok över mängden och arten av muddermassa som med vederbörligt tillstånd deponerats i havet utanför Finlands ekonomiska zon samt mängden och arten av avfall och andra ämnen som

avses i 7 § 3 mom. och som dumpats i havet utanför Finlands ekonomiska zon samt om var, när och hur deponeringen eller dumpningen skett.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om de förfaranden som avses i denna paragraf.

14 §

Tvångsmedel

Försummar någon att iakttta denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller vidtar någon åtgärder i strid med den, kan miljöministeriet vid vite ålägga den som saken gäller att inom utsatt tid undanröja det rättsstridiga tillståndet eller rätta försummelsen eller förelägga hot om att åtgärderna vidtas på hans bekostnad. Ministeriet kan bestämma att dess beslut skall iakttas trots att ändring har sökts. På ett sådant ärende tillämpas i övrigt viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1061

L a g**om ändring av miljöskyddslagen**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 9 § 1 och 2 mom. samt 28 §
2 mom. 5 punkten, samt
fogas till 2 § ett nytt 5 mom. som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas också i Finlands
ekonomiska zon, om vilken bestäms i lagen
om Finlands ekonomiska zon (1058/2004).

9 §

Särskilda förbud som gäller havet

Inom Finlands territorium, insjöområden,
territorialvatten eller ekonomiska zon får inte
vidtas åtgärder som kan orsaka i havs-
skyddslagen avsedd havsförorening utanför
Finlands ekonomiska zon.

I Finlands territorialvatten eller ekonomis-
ka zon får avfall eller andra ämnen i
sänknings syfte eller annat bortskaffningssyfte
inte dumpas från finska eller utländska fartyg,

från fordon på isen, från luftfartyg eller från
i 4 § 2 punkten i havsskyddslagen avsedda
havstekniska enheter, inte heller får fartyg,
havstekniska enheter eller luftfartyg sänkas
eller överges, med beaktande av vad som i 7 §
3 mom. i havsskyddslagen föreskrivs om
motsvarande åtgärder utanför den ekonomis-
ka zonen. Detsamma gäller utstjälpning i
havet från stranden av ämnen i sänkings-
eller bortskaffningssyfte.

28 §

Allmän tillståndsplikt

Miljötillstånd behövs dessutom för

5) prospektering efter och utvinning av olja
och gas inom Finlands territorialvatten eller i

Finlands ekonomiska zon samt annan därmed
förknippad verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 februari
2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1062

L a g

om ändring av 1 kap. 3 § och 16 kap. 7 § i vattenlagen

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/1961) 1 kap. 3 §, sådan den lyder i lag 1416/1994, samt
fogas till 16 kap. 7 §, sådan den lyder i lag 88/2000, ett nytt 3 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

3 §

Vad som i denna lag föreskrivs om vattendrag gäller även Finlands territorialvatten och ekonomiska zon.

Bestämmelser om Finlands territorialvat-
tengränser finns i lagen om gränserna för
Finlands territorialvatten (463/1956) och be-
stämmelser om Finlands ekonomiska zon i
lagen om Finlands ekonomiska zon
(1058/2004).

16 kap.

**Handläggning av ansökningsärenden i mil-
jötillståndsverket**

7 §

Om ansökan gäller ett projekt som ge-
nomförs i Finlands ekonomiska zon skall
kungörelsen enligt 1 mom. offentliggöras i de
kommuner vid vilkas område projektet ge-
nomförs. Beträffande offentliggörandet av
kungörelsen skall dessutom informeras i den
officiella tidningen.

Denna lag träder i kraft den 1 februari
2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1063

L a g

om ändring av 73 a § i avfallslagen

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 73 a §, sådan den lyder i lag 1419/1994, som följer:

73 a §

Förbud mot förbränning av avfall på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon

Förbränning av avfall är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon.

Bestämmelser om förbränning av avfall orsakat av fartygs ordinarie drift finns dock i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979).

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1064

L a g

om ändring av lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 mars 1979 om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) 10 § 2 mom., 19 § 1 mom., 22 § 2 mom., 23 §, 27 b § 1 mom. och 30 § 3 mom.,

av dem 19 § 1 mom. och 27 b § 1 mom. sådana de lyder i lag 489/2000 och 30 § 3 mom. sådant det lyder i lag 933/2003, samt

fogas till 5 a §, sådan den lyder i lag 433/2000, nya 2—5 mom., till 5 b §, sådan den lyder i sistnämnda lag, nya 2—5 mom., till lagen en ny 5 c §, till 28 §, sådan den lyder i lag 696/1995 och 522/1996, ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 28 a—28 c § som följer:

5 a §

När det finns grundad anledning att anta att denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den har överträtts i Finlands ekonomiska zon från ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav eller i den ekonomiska zonen, får tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheterna och polisen avkräva fartyget information om dess identitet och registreringshamn, senaste och nästa anlöpningshamn samt annan information för att fastställa om en överträdelse har ägt rum.

I de fall som avses i 2 mom. får tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheterna och polisen inspektera fartyget, om överträdelsen av de bestämmelser som avses i momentet leder till omfattande utsläpp som medför eller riskerar medföra betydande förorening av den marina

miljön, och fartyget har vägrat lämna information eller den information som lämnats av fartyget uppenbarligen inte överensstämmer med verkliga förhållanden och inspektionen är påkallad av omständigheterna i övrigt.

Tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten samt gränsbevakningsmyndigheterna och polisen får stoppa ett utländskt fartyg som framförs på Finlands territorialhav eller i Finlands ekonomiska zon, om det är uppenbart att det från fartyget i den ekonomiska zonen har begåtts en överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den så att det leder till ett utsläpp som medför omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångarna i territorialhavet eller den ekonomiska zonen.

På de villkor som anges i 2—4 mom. kan sådana åtgärder som avses i momenten vidtas

även mot ett sådant utländskt fartyg som framförs i Finlands ekonomiska zon från vilket man misstänker att det på Finlands territorialhav har begåtts överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

5 b §

En inspektion av ett utländskt fartyg skall begränsas till en undersökning av certifikat och andra dokument som fartyget enligt internationella överenskommelser som är bindande för Finland skall medföra, eller av andra liknande dokument som fartyget medför. En närmare inspektion av fartyget får äga rum först efter denna undersökning av dokumenten och endast om det föreligger grundad anledning att anta att fartygets eller dess utrustnings skick väsentligt avviker från uppgifterna i dokumenten, eller innehållet i dokumenten inte är tillräckligt för att bekräfta eller verifiera en misstänkt överträdelse av bestämmelserna eller fartyget inte medför sådana giltiga certifikat eller dokument som krävs.

Även om inspektionerna enligt 5 och 5 a § visar att det från ett utländskt fartyg har begåtts överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall fartyget utan dröjsmål tillåtas fortsätta sin färd.

Om den marina miljön utsätts för oskäligt stor skaderisk av att ett fartyg som enligt 5 a § 4 mom. stoppats i Finlands ekonomiska zon tillåts fortsätta sin färd, kan tillsynsmyndigheten för fartygssäkerheten förbjuda fartygets fortsatta färd eller som villkor för den fortsatta färden kräva att fartyget anlöper närmaste lämpliga reparationsvarv. Fartygets flaggstat skall utan dröjsmål underrättas om beslut som gäller förbud som utfärdats eller att villkor ställts för fartygets fortsatta färd.

Vid inspektion samt vid stoppandet av ett utländskt fartyg och vid driftsinskränkningar för det gäller bestämmelserna i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten.

5 c §

Om det är uppenbart att det från ett fartyg inom Finlands inre territorialvatten, territorialhav eller ekonomiska zon har begåtts en

överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den så att den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller naturtillgångarna i territorialhavet eller den ekonomiska zonen orsakas omfattande skada eller risk för omfattande skada, kan som villkor för fartygets fortsatta färd uppställas att för fartyget skall ställas tillräcklig säkerhet för uppfyllandet av eventuell ersättningsskyldighet.

Beslut om säkerheten samt om säkerhetens storlek fattas av Finlands miljöcentral. Beslutet får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet skall följas även om det överklagas. Förvaltningsdomstolens beslut får inte överklagas genom besvär. I fråga om deponering av säkerheten gäller vad som bestäms i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Säkerheten skall återställas till den som ställt säkerheten när det inte längre finns skäl att kvarhålla den.

Ett utländskt fartygs flaggstat skall utan dröjsmål underrättas om villkor som ställts för fartygets fortsatta färd.

10 §

Utsläpp i vattnet av olja eller oljehaltig blandning i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon är i regel förbjudet. Genom förordning av statsrådet bestäms om undantag från detta förbud i enlighet med protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983).

19 §

Har en fartygsoljeskada uppkommit eller föreligger det risk för sådan på öppen fjärd på finskt vattenområde eller i Finlands ekonomiska zon, skall Finlands miljöcentral förordna om bekämpning och tillsätta en ledare för bekämpningsarbetena. Om skadan inträffat eller risk för skada föreligger annanstans, inom flera kommuner eller om skadan eller

riskan är så stor att kommunen inte skäligen kan åläggas att ensam sörja för bekämpningsarbetena, leda bekämpningsarbetet av den regionala brandchefen. Om bekämpningsarbetet härvid blir långvarigt eller det annars finns särskilda skäl därtill, kan Finlands miljöcentral bestämma annat i fråga om ledaren för bekämpningsarbetena.

22 §

Utsläpp i vattnet av obehandlat toalettavfallsvatten från fartyg i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon samt utsläpp i vattnet av behandlat toalettavfallsvatten på finskt vattenområde är i regel förbjudet. Genom förordning av statsrådet bestäms om undantag från detta förbud i enlighet med protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg.

23 §

Utsläpp i vattnet av fast avfall från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon.

Utsläpp i vattnet av fast avfall från finska fartyg är förbjudet även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon.

Genom förordning av statsrådet bestäms om undantag från förbuden i 1 och 2 mom. när det gäller utsläpp av matavfall i vattnet i enlighet med protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg.

27 b §

Den högsta ledningen och övervakningen av bekämpningen av miljöskador, förorsakade av fartyg inom Finlands territorialvatten och ekonomiska zon på grund av andra farliga ämnen än olja (*fartygskemikalieolyckor*) ankommer på miljöministeriet.

28 §

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 kap. i strafflagen skall finsk lag tillämpas på överträdelse av de bestämmelser som avses

i 1 och 2 mom. även när gärningen har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon.

28 a §

När ett förfarande enligt 5 och 5 a § tillämpas i fråga om ett utländskt fartyg skall fartygets flaggstat utan dröjsmål underrättas. Är det fråga om en gärning som begåtts på finskt vattenområde, lämnas endast underrättelse om de omständigheter som har samband med rättegång.

28 b §

Vid undersökning av en sådan i 28 § 1 mom. avsedd gärning som är straffbar enligt 48 kap. 1—4 § i strafflagen och för vilken det enligt kapitlets 10 § får dömas endast till böter, bestäms rätten till användning av tvångsmedel enligt straffskalorna i kapitlets 1—4 §.

28 c §

Har en i 28 § avsedd gärning begåtts från ett utländskt fartyg medan det befinner sig i Finlands ekonomiska zon, får brottmålet inte prövas i Finland utan riksåklagarens åtalsförordnande, om det inte är fråga om något av de fall som avses i 1 kap. 12 § 2 mom. i strafflagen.

Om det utländska fartyget inte har angjort en finsk hamn frivilligt, eller inte har ankrat frivilligt på finskt vattenområde, får åtal väckas för en gärning som avses i 1 mom. endast om utsläppet lett till omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångarna i Finlands territorialhav eller ekonomiska zon.

Åtal får inte väckas för en gärning som avses i 1 mom., om fartygets flaggstat vidtar rättsliga åtgärder för bestämmande av straff inom sex månader från det att förundersökningen har inletts i Finland. När de rättsliga förfaranden som inletts av flaggstaten har slutförts, skall förfarandet i Finland avslutas.

Åtal för en gärning som avses i 1 mom. får väckas utan hinder av 3 mom., om gärningen inneburit omfattande skada för Finland som kuststat eller om fartygets flaggstat upprepade gånger har underlåtit att beakta sin skyldighet att effektivt verkställa sådana åligganden vad

avser överträdelser av internationella överenskommelser om förhindrande av vattnets förorening som gjorts från fartyg under dess flagg.

30 §

Finlands miljöcentral svarar för övervakningen av fartygsutsläpp inom Finlands territorialvatten och ekonomiska zon. De regionala miljöcentralerna skall, utöver vad som föreskrivs i 12 § 1 mom., övervaka att hamnarna har i 14, 21 och 26 § avsedda anordningar för mottagning av avfall från

fartyg. I miljöskyddslagen föreskrivs om hur efterlevnaden av bestämmelserna om avfallshanteringsplaner övervakas och om hur avfallshanteringsplanen för en hamn för vilken miljötillstånd krävs efterlevs. Efterlevnaden av hamnarnas avfallshanteringsplaner övervakas i övrigt som en del av övervakningen av avfallshanteringen så som anges i avfallslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1065

L a g

om ändring av 1 § i lagen om förrättande av undersökning och användande av tvångsmedel ombord på utländskt handelsfartyg med anledning av brott i vissa fall

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 mars 1965 om förrättande av undersökning och användande av tvångsmedel ombord på utländskt handelsfartyg med anledning av brott i vissa fall (148/1965) 1 § som följer:

1 §
Ombord på ett utländskt handelsfartyg, som avgått från en utländsk hamn och befinner sig inom Finlands territorialhav i fredlig genomfart, får finska myndigheter inte förrätta undersökning eller använda tvångsmedel med anledning av ett brott som har begåtts innan fartyget anlände till Finlands territorialhav, om inte fartyget gör avvikelse till Finlands inre territorialvatten eller det är

fråga om ett sådant brott begånget från ett utländskt fartyg inom Finlands ekonomiska zon som avses i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) eller i lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979).

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1066

L a g**om ändring av lagen om fiske**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 6 § 1 mom., 96 § 1 mom., 99 och 113—115 §,
 av dem 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag 489/1993, 96 § 1 mom. sådant det lyder i lag 493/1997, 99 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 113 § sådan den lyder i lag 518/2002 och 115 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1355/1993, samt
fogas till 106 § ett nytt 2 mom. som följer:

6 §

Inom allmänt vattenområde i havet samt i Finlands ekonomiska zon har varje i Finland varaktigt bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet rätt att fiska. Medborgare i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har oberoende av hemort rätt till husbehovs- och fritidsfiske inom det nämnda området.

96 §

Polisen och fiskerimyndigheterna samt i vatten vid riksgränsen, på Finlands territorialvatten och i Finlands ekonomiska zon skall gränsbevakningsmyndigheterna utöva tillsyn över att bestämmelserna och föreskrifterna angående fiske följs samt, i enlighet med vad som föreskrivs nedan, omhändertar fångst som erhållits och redskap som använts vid olovligt fiske samt transportgods och handelsvara som enligt denna lag skall anses som olovliga. Tillsynen enligt detta moment får

inte vara till förfång för gränsbevakningsmyndigheterna i deras egentliga tjänsteutövning.

99 §

I vatten vid riksgränsen, på Finlands territorialvatten och i Finlands ekonomiska zon utför tullmyndigheterna vid sidan av de myndigheter som nämns i 96 § däri åsyftade uppgifter, om inte detta är till förfång för deras egentliga tjänsteutövning.

106 §

De uppgifter som enligt 1 mom. ankommer på länsstyrelsen sköts i Finlands ekonomiska zon av den länsstyrelse vid vars verksamhetsområde den ifrågavarande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Förutom gränsen mot verksamhetsområdet för Ålands länsstyrelse anses gränsen mellan länsstyrelsernas verksamhetsområden fortsätta från

territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonen yttre gräns utan att ändra riktning.

113 §

Behöriga domstolar

Brottmål enligt denna lag handläggs av de i 21 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) nämnda tingsrätterna. Behörig tingsrätt är den vars domkrets är närmast den ort där brottet med tillämpning av 4 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) kan anses ha begåtts. Vid tillämpningen av denna paragraf anses gränserna för dessa tingsrätters domkretsar fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonen yttre gräns utan att ändra riktning.

114 §

Enligt 4 § i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) iakttas vid fiske i Finlands ekonomiska zon bestämmelserna i den finska

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

lagstiftningen om fiske och bestämmelserna om Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lagstiftning eller dessa bestämmelser, eller vad som har överenskommit med en främmande stat.

115 §

De uppgifter som ankommer på arbetskrafts- och näringscentralen sköts i den ekonomiska zonen av den arbetskrafts- och näringscentral vid vars verksamhetsområde den ifrågavarande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Gränsen mellan arbetskrafts- och näringscentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonen yttre gräns utan att ändra riktning.

I Finlands ekonomiska zon tillämpas inte bestämmelserna i 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom. och 88 §.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1067

L a g**om ändring av strafflagen**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 48 kap. 8 § och 48 a kap. 5 § 2 mom., sådana de lyder, 48 kap. 8 § i lag 578/1995 och 48 a kap. 5 § 2 mom. i lag 515/2002, samt

fogas till 1 kap. 1 §, sådan den lyder i lag 626/1996, ett nytt 2 mom., till 48 kap. en ny 10 § och till 48 a kap. en ny 7 § som följer:

1 kap.

Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

1 §

Brott som har begåtts i Finland

Bestämmelser om tillämpningen av finsk lag på brott som har begåtts i Finlands ekonomiska zon finns i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) och i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979).

48 kap.

Om miljöbrott

8 §

Preskription

Den kortaste preskriptionstiden för andra miljöbrott än miljöförseelse är tio år. Preskriptionstiden för en i 28 § i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg, avsedd gärning som har begåtts

från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som är straffbar enligt 1—4 § i detta kapitel är dock tre år.

10 §

Från utländska fartyg i den ekonomiska zonen begångna miljöbrott

För en i 28 § 1 mom. i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg, avsedd gärning som har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som är straffbar enligt 1—4 § i detta kapitel får dömas endast till böter.

48 a kap.

Om naturresursbrott

5 §

Åtalsrätt

Vad som i 1 kap. bestäms om väckande av åtal för ett mot Finland riktat brott som begåtts utanför Finland och om dom för detta gäller även i 2 § i detta kapitel avsett

fiskebrott, om det har begåtts på vattenområden utanför Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon.

7 §

Från utländska fartyg i den ekonomiska zonen begångna fiskebrott och döljande av olagligt byte som erhållits genom fiskebrott

För ett fiskebrott som har begåtts från ett

Helsingfors den 26 november 2004

utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och för döljande av olagligt byte som erhållits genom fiskebrottet får dömas endast till böter, om inte annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Finland. Den kortaste preskriptionstiden för ett fiskebrott enligt denna paragraf är tre år.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1068

L a g**om ändring av jaktlagen**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) rubriken för 7 § och 7 § 1 mom., 43 §,
rubriken för 60 § och 60 § 3 mom. och 88 § 1 mom., samt
fogas till 23 § ett nytt 3 mom. som följer:

7 §

Rätt att jaga på allmänt vatten och i den ekonomiska zonen

Var och en som är fast bosatt i Finland har rätt att jaga inom allmänt vattenområde i havet och på sådana holmar och skär inom allmänt vattenområde i havet vilka tillhör staten och för vilkas del besittningen inte har överlåtits till någon, samt i Finlands ekonomiska zon.

länsstyrelsernas verksamhetsområden fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

43 §

Handel med vilt

För bevarande av viltbeståndet kan genom förordning av statsrådet handel med en viltart som jagas i Finland eller i Finlands ekonomiska zon begränsas eller förbjudas i hela landet eller i någon del av det eller i Finlands ekonomiska zon eller i någon del av den.

23 §

Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet

De uppgifter som enligt 1 och 2 mom. ankommer på länsstyrelsen sköts i Finlands ekonomiska zon av den länsstyrelse vid vars verksamhetsområde den ifrågavarande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Förutom gränsen mot verksamhetsområdet för Ålands länsstyrelse anses gränsen mellan

60 §

Jaktvårdsdistriktets uppgifter och verksamhetsområde

Jaktvårdsdistriktens verksamhetsområden fastställs genom förordning av statsrådet. De uppgifter som ankommer på jaktvårdsdistriktet sköts i Finlands ekonomiska zon av det jaktvårdsdistrikt vid vars verksamhetsområde

den ifrågavarande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Gränsen mellan jaktvårdsdistriktens verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

88 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Polisen och de jaktövervakare som avses i 63 § 4 mom. skall inom sina verksamhetsområden utöva tillsyn över att bestämmelser-

na och föreskrifterna om jakt följs. Gränsbevakningsmyndigheterna och tullmyndigheterna utövar denna tillsyn vid riksgränsen, på mark- och vattenområden på Finlands territorialvatten och i Finlands ekonomiska zon. Tillsynen får inte vara till förfång för gränsbevakningsmyndigheterna och tullmyndigheterna i deras egentliga tjänsteutövning.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1069

L a g**om ändring av naturvårdslagen**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) mellanrubriken före 10 §, 17 § och 37 § 1 mom., av dem 37 § 1 mom. sådant det lyder i lag 492/1997, som följer:

*Naturskydd i områden som tillhör staten och
i Finlands ekonomiska zon*

17 §

Övriga naturskyddsområden

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden och i Finlands ekonomiska zon och om syftet med dessa naturskyddsområden. Genom förordning av miljöministeriet föreskrivs dock om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden som omfattar högst 100 hektar.

Genom ovan i 1 mom. avsedd förordning föreskrivs om förbjuden verksamhet på övriga naturskyddsområden och om tillåtna undantag i fråga om förbjuden verksamhet. I dessa fall iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms i 13—16 §. Då övriga naturskyddsområden inrättas i Finlands ekonomiska zon

skall dessutom de begränsningar i kuststatens behörighet beaktas som följer av del V och XII i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996).

Bestämmelserna i 19—22 § tillämpas inte på övriga naturskyddsområden som inrättas i Finlands ekonomiska zon.

37 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på vilt levande växt- och djurarter som förekommer naturligt i Finland och i Finlands ekonomiska zon, med undantag av vilt och icke-fredade djur som avses i 5 § i jaktlagen samt fiskarter som har ekonomisk betydelse. Med avvikelse från detta bestäms i 44 och 49 § om tillämpningsområdet för dessa paragrafer.

2886

Nr 1069

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.
Fridlysningsbestämmelserna för de natur- skyddsområden som Forststyrelsen inrättat med stöd av det 17 § 1 mom. som gällde vid lagens ikraftträdande skall alljämt gälla.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1070

L a g

om ändring av 3 § i lagen om skydd av valar och arktiska sälar

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 december 1982 om skydd av valar och arktiska sälar (1112/1982)
3 § som följer:

3 §

Valar är fredade på finskt territorium och i Finlands ekonomiska zon så som föreskrivs i naturvårdslagen (1096/1996).

En val som har fastnat i ett nät eller annat fångstredskap skall omedelbart släppas fri, om den är oskadad. En val som är skadad eller annars i hjälplöst tillstånd skall i mån av möjlighet ges hjälp. Valen kan tas om hand för transport till vård eller för tillfällig vård.

I övrigt skall bestämmelserna i djurskyddslagen (247/1996) följas.

Det är förbjudet att ta om hand en val som påträffats död. Döda valar får dock sändas till Naturvetenskapliga centralmuseet eller Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1071

L a g

om ändring av 1 § i lagen om skydd för vissa undervattensledningar

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 mars 1965 om skydd för vissa undervattensledningar (145/1965)
1 § som följer:

1 §
Med undervattensledning avses i denna lag
en kabel eller rörledning som lagts ut i
Finlands territorialvatten eller ekonomiska
zon eller inom det öppna havets område.
Utanför Finlands territorialvattengräns

gäller denna lag endast fartyg under finsk
flagg, finska medborgare och finska samman-
slutningar.

Denna lag träder i kraft den 1 februari
2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1072

L a g**om ändring av 2 § i lagen om gränsbevakningsväsendet**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 mars 1999 om gränsbevakningsväsendet (320/1999) 2 § 1 punkten
som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsbevakningsväsendets bevakningsområde* de kommuner som gränsar till rikets landgräns, Kesälahti och Punkaharju kommuner samt Nurmes stad, området utanför tätorterna i de kommuner som gränsar till havet, landskapet Åland, Finlands territorial-

vatten och ekonomiska zon samt områden i anslutning till gränsövergångsställen som skall övervakas av gränsbevakningsväsendet och sjöbevakningsstationerna i de kommuner som gränsar till havet,

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1073

Statsrådets förordning om Finlands ekonomiska zon

Given i Helsingfors den 2 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från utrikesministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 26 november 2004 om Finlands ekonomiska zon (1058/2004):

1 §
Begynnelsepunkten för Finlands ekonomiska zons yttre gräns är rikssjögränsens södra ändpunkt i östra Finska viken (boj 16), varifrån den ekonomiska zons yttre gräns riktar sig mot väster och mot sydväst och går via följande punkter vilkas latituder och longituder är angivna i koordinatsystemet WGS84 och som förenas med räta linjer (loksodromer):

Nr	Nordlig bredd	Ostlig längd
1	60°10.296'	27°10.866'
2	60°10.296'	26°57.466'
3	60°10.096'	26°54.466'
4	60° 8.495'	26°47.466'
5	60° 6.495'	26°37.966'
6	60° 6.095'	26°32.166'
7	59°59.695'	26°20.366'

Från punkt 7 går den ekonomiska zons yttre gräns mot väster och mot sydväst på Finska viken och norra Östersjön via följande punkter vilkas latituder och longituder är angivna i koordinatsystemet WGS84 och som förenas med räta linjer (geodetiska linjer):

Nr	Nordlig bredd	Ostlig längd
8	59°59.678'	26°20.147'
9	59°59.095'	26°12.666'
10	59°58.095'	26° 7.966'
11	59°51.694'	25°58.067'
12	59°52.594'	25°27.566'
13	59°53.294'	25°10.166'

Nr	Nordlig bredd	Ostlig längd
14	59°52.093'	24°57.166'
15	59°50.493'	24°49.266'
16	59°44.193'	24°24.367'
17	59°37.092'	23°54.367'
18	59°31.591'	23°29.667'
19	59°31.691'	23° 9.567'
20	59°24.891'	22°45.068'
21	59°22.790'	22° 9.868'
22	59°18.689'	21°46.568'
23	59°11.489'	21°11.168'
24	58°50.670'	20°28.888'

Från punkt 24 går den ekonomiska zons yttre gräns mot nordväst på norra Östersjön och Ålands hav via följande punkter vilkas latituder och longituder är angivna i koordinatsystemet WGS84 och som förenas med räta linjer (geodetiska linjer):

Nr	Nordlig bredd	Ostlig längd
25	58°51.776'	20°28.276'
26	59°26.701'	20° 9.200'
27	59°47.501'	19°39.497'
28	60°11.501'	19° 4.992'
29	60°14.115'	19° 6.162'

Punkt 29 är rikssjögränsens södra ändpunkt söder om Märket.

I Bottniska viken norr om Märket från rikssjögränsens norra ändpunkt går den ekonomiska zons yttre gräns mot norr och vidare mot nordost via följande punkter vilkas latituder och longituder är angivna i Finlands

nationella koordinatsystem (KKJ) och som förenas med räta linjer:

Nr	Nordlig bredd	Ostlig längd
30	60°40.7'	19°14.1'
31	62°42.0'	19°31.5'
32	63°20.0'	20°24.0'
33	63°29.1'	20°41.8'
34	63°31.3'	20°56.4'
35	63°40.0'	21°30.0'
36	65°30.9'	24° 8.2'

Från punkt 36 går den ekonomiska zonens yttre gräns mot nord-nordost och upphör vid rikssjögränsens södra ändpunkt söder om Torneå.

2 §

Av ansökan om statsrådets samtycke enligt 6 och 7 § lagen om Finlands ekonomiska zon skall framgå:

1) sökandens namn eller om det finns flera sökande, namnen eller firman, hemkommunen eller hemvisten och medborgarskapet på var och en,

2) fullständiga uppgifter om verksamhetens beskaffenhet och syfte,

3) fullständiga uppgifter om den teknik och det tillvägagångssätt som kommer att användas,

4) de exakta geografiska områden där verksamheten kommer att bedrivas, och

5) uppgifter om när verksamheten inleds och hur länge den pågår.

Ansökan skall lämnas in till handels- och industriministeriet minst sex månader före den planerade tidpunkten för inledandet av verksamheten.

Helsingfors den 2 december 2004

Utrikesministerns ställföreträdare

Statsminister *Matti Vanhanen*

3 §

Av anmälan enligt 8 § 1 mom. lagen om Finlands ekonomiska zon skall framgå:

1) namnet på den som kommer att bedriva forskningen eller, om dessa är flera, namnet eller firman, hemkommunen eller hemvisten och medborgarskapet på var och en,

2) institutionen som verkställer forskningen, institutionens chef och personen som kommer att leda forskningen,

3) fullständiga uppgifter om forskningens beskaffenhet och syfte,

4) fullständiga uppgifter om den teknik och det tillvägagångssätt som kommer att användas, inbegripet fartygets namn, tonnage, typ och klass samt en redovisning av forskningsutrustningen,

5) de exakta geografiska områden där forskningen kommer att bedrivas,

6) den planerade tidpunkten för forskningsfartygens ankomst och slutliga avgång eller utplacering av utrustning och avlägsnande därav, samt

7) en redovisning av i vilken utsträckning finska forskningsanstalter bör kunna delta eller vara representerade i forskningen.

Anmälan skall lämnas in till handels- och industriministeriet minst sex månader före den planerade tidpunkten för inledandet av forskningsprojektet.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2005.

Ambassadsråd Marja Lehto

Nr 1074

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg**

Given i Helsingfors den 2 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 28 juni 1993 om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (635/1993) 3 § 2 mom., 18 § och 21 § 2 mom., av dessa lagrum 3 § 2 mom. och 18 § sådana de lyder i förordningen 435/2000, som följer:

3 §

Förbud mot utsläpp av olja

Det är förbjudet att släppa ut olja eller oljehaltig blandning i vattnet i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför finskt vattenområde och Finlands ekonomiska zon, med undantag för vad som bestäms i Marpol 73/78-konventionen.

18 §

Utsläpp av toalettavfallsvatten i vattnet från fartyg

Det är förbjudet att släppa ut toalettavfallsvatten i vattnet på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg också annorstädes, med följande undantag:

1) behandlat toalettavfallsvatten får släppas ut genom en behandlingsanläggning för toalettavfallsvatten vilken när det gäller finska fartyg har godkänts enligt förordningen om marin utrustning (925/1998) och när det gäller fartyg som för flagg tillhörande någon annan medlemsstat i Europeiska unionen enligt

rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning eller vilken, när det gäller fartyg som för flagg tillhörande någon annan främmande stat, har godkänts av administrationen i fartygets flaggstat,

2) behandlat toalettavfallsvatten får släppas ut på minst 4 sjömil avstånd från närmaste land genom en sådan av sjöfartsverket, eller när det gäller ett utländskt fartyg av dess flaggstats administration, godkänd anläggning som finfördelar och desinficerar toalettavfallsvattnet, och

3) obehandlat toalettavfallsvatten får släppas ut på minst 12 sjömil avstånd från närmaste land så att det toalettavfallsvatten som samlats i tankarna inte släpps ut i vattnet på en gång utan med måttlig hastighet när fartyget gör minst 4 knop.

21 §

Utsläpp av fast avfall i vattnet

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. får från fartyg i Finlands ekonomiska zon och från finska fartyg även utanför finskt vattenområde och Finlands ekonomiska zon släppas ut matavfall så långt från närmaste

land som möjligt, dock på minst 12 sjömils
avstånd från närmaste land.

Denna förordning träder i kraft den 1
februari 2005.

Helsingfors den 2 december 2004

Minister *Antti Kalliomäki*

Regeringsråd Sari Mäkelä

Nr 1075

Skattestyrelsens beslut**om de grunder som skall iakttas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2005**

Utfärdat i Helsingfors den 29 november 2004

Skattestyrelsen har med stöd av 64 § och 76 § i inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/1992), sådana de lyder i lagen 1549/1995, bestämt:

1 §
Naturaförmåner som erhållits av arbets- givare i hemlandet eller utomlands skall värderas enligt följande grunder:

Bostadsförmån och rätt att använda elström

2 §
Penningvärdena av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med centralvärme är följande:

a) Huvudstadsregionen (Helsingfors, Esbo, Grankulla, Vanda), förmånens värde

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde euro/mån
Före år 1961	121,00 € + 7,61 € per kvadratmeter
Åren 1961—1983	105,00 € + 6,35 € per kvadratmeter
år 1984 eller senare	110,00 € + 7,00 € per kvadratmeter

b) Övriga delar av landet, förmånens värde

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde euro/mån
före år 1984	74,00 € + 4,78 € per kvadratmeter
åren 1984—1991	78,00 € + 5,41 € per kvadratmeter
år 1992 eller senare	82,00 € + 6,51 € per kvadratmeter

Värdet av bostadsförmån i bostäder som avses i lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus (1190/93) är, avvikande från 1 mom., högst den hyra som uppbärs för bostaden.

Värdet av en i 76 § 5 punkten i inkomstskattelagen (1549/95) avsedd bostadsförmån som erhållits utomlands är lika med bostadens gängse hyra, likväl högst 50 procent av värdet av naturaförmånen för en i 1 mom. avsedd bostad på huvudstadsregionen som blivit färdig år 1984 eller senare.

3 §

Såsom året då bostaden blivit färdig betraktas det år då byggnaden blivit färdig. Har byggnaden totalrenoverats, betraktas såsom året då bostaden blivit färdig byggnadens renoveringsår.

4 §

Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna i en bostad med centralvärme, nedsätts förmånens värde i 2 § med 1,05 € per kvadratmeter i månaden.

5 §

Penningvärdet av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med ugnsuppvärmning är 3,18 € per kvadratmeter i månaden. Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna, är förmånens värde 2,17 € per kvadratmeter i månaden.

6 §

Till bostadsförmån hörande obegränsad rätt att använda elström är 0,47 € per kvadratmeter i månaden. Förmånens värde omfattar inte eluppvärmning av bostaden.

Vid värdering av bostadsförmånen jämförs en bostad med eluppvärmning med en bostad med centralvärme.

7 §

Penningvärdet av bostadsförmån i samfällt rum jämte värme och belysning i ett rum med centralvärme är 89,00 € per månad. I ett rum med ugnsuppvärmning är penningvärdet av förmånen 31,00 € per månad.

8 §

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde inräknas i bostadens areal de egentliga boningsrummen och de byggnadsutrymmen som ansluter sig till löntagarens eller hans familjs boende, såsom bastu, simbassäng och hobbyrum. Garage räknas inte in i bostadsarealen.

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde beträffande bostad som blivit färdig före år 1961 inräknas för den del som överstiger 150 kvadratmeter hälften av utrymmen som avses i 1 mom. i bostadsarealen.

9 §

Om hyresnivån för bostäder i en kommun konstaterats vara lägre än de värden som angetts i 2 § 1 mom., kan dessa värden sänkas allmänt i kommunen, dock med högst 20 procent.

På motsvarande sätt kan i 2 § 1 mom. avsedda värden av bostadsförmån eller deras värden som ändrats i enlighet med 1 mom. i denna paragraf sänkas på grund av bostadens läge i kommunen, dock med högst 20 procent.

Garageförmån

10 §

Penningvärdet av uppvärmt garage eller plats i ett uppvärmt parkeringshus är 57,00 € per månad i huvudstadsregionen och 36,00 € per månad i övriga delar av landet. Penningvärdet för kallt garage eller plats i ett kallt parkeringshus är 36,00 € per månad i huvudstadsregionen och 29,00 € per månad i övriga delar av landet.

Kostförmån

11 §

Kostförmånens värde är 4,80 € per måltid, om summan av de direkta kostnader som för anskaffning av förmånen åsamkats arbetsgivaren och momsens på dessa kostnader uppgår till minst 4,80 € och högst 8,00 €. Om summan understiger 4,80 € eller överstiger 8,00 €, anses förmånens värde vara detsamma

som summan av de direkta kostnaderna och momsens på dessa kostnader.

12 §

Direkta kostnader är råvaror som använts vid tillagning av måltid samt löner för tillagning och servering av måltid jämte socialkostnader. Har arbetsgivaren kommit överens med måltidsstället om anordning av arbetsplatsmåltid (avtalsmåltid), betraktas det belopp som arbetsgivaren betalat till måltidsstället som den direkta kostnaden för måltiden.

Såsom direkta kostnader betraktas inte kostnader för mattransport till matstället.

Ersättning som den skattskyldige betalt för måltiden till arbetsgivaren tas inte i beaktande vid uträkning av de direkta kostnaderna, utan den dras av från kostförmånens penningvärde.

13 §

Såsom penningvärde för kostförmån för personalen på sjukhus, skola, daghem eller annan motsvarande anstalt i samband med anstaltsmåltid anses 3,60 € per måltid. Värdet av kostförmån som personalen i en skola, daghem eller motsvarande inrättning får i samband med övervakning av elevernas eller vårdtagarnas bespisning är 2,88 € per måltid.

Penningvärdet av den kostförmån som personalen på hotell- och restaurangbranschen samt flygpersonalen erhållit under flygningen anses vara 4,08 € per måltid.

14 §

Värdet av förmån som erhållits i form av måltidskupong eller annat motsvarande betalningssätt med ett nominellt värde av högst 8,00 €, som inte har samband till avtalsmåltid, är 75 % av måltidskupongens nominella värde, dock minst 4,80 €. Måltidskupong med ett nominellt värde av över 8,00 € värderas upp till dess nominella värde.

Förutsättningen för att en måltidskupong enligt 1 mom. skall värderas till 75 procent av dess nominella värde är att den endast kan användas för måltid och att man inte får pengar, livsmedel eller andra förnödenheter mot den. I annat fall värderas kupongen till dess nominella värde. Löntagaren kan få endast en kupong värderad på ovan nämnt sätt

per sådan faktisk arbetsdag i hemlandet, under vilken arbetsgivaren inte på annat sätt kan ordna en måltid som motsvarar arbetsplatsmåltid.

Förmån med fritt uppehälle

15 §

Värdet av förmån med fri bostad, kost, belysning och värme är 364,00 € per månad i ett rum och 350,00 € per månad i ett samfällt rum.

16 §

För person i sjömanstjänst är penningvärdet av i egenskap av sjöman erhållen naturaförmån 9,60 € per dygn eller högst 216,00 € per månad.

Bilförmån

17 §

Om löntagaren eller hans familj använder arbetsgivarens person- eller paketbil för privatkörning, betraktas den förmån han erhållit som bilförmån. Värdet av bilförmån fastställs i olika åldersgrupper enligt det år då bilen har tagits i bruk och som framgår av registerutdraget enligt följande:

a) Åldersgrupp A (bilar som tagits i bruk åren 2003—2005)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,4 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 250,00 euro eller 16 cent per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,4 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 90,00 euro eller 6 cent per kilometer.

b) Åldersgrupp B (bilar som tagits i bruk åren 1992—2002)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,2 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 260,00 euro eller 17 cent per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör

1,2 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 100,00 euro eller 7 cent per kilometer.

c) Åldersgrupp C (bilarna som tagits i bruk före år 1992)

	Månatligt värde euro/mån	Värde enligt körjournal eller annan tillförlitlig utredning som lagts fram av den skattskyldige eller skattemyndigheten + värde per kilometer	
		grundvärde euro/mån	euro/km
I bilklassen, slagvolym högst 1600 cm ³			
— fri bilförmån	448,00	128,00	0,21
— förmån att använda bil	254,00	128,00	0,08
II bilklassen, slagvolym högst 2000 cm ³			
— fri bilförmån	575,00	195,00	0,25
— förmån att använda bil	360,00	195,00	0,11
III bilklassen, slagvolym över 2000 cm ³			
— fri bilförmån	704,00	249,00	0,30
— förmån att använda bil	444,00	249,00	0,13

Användning av värde per kilometer förutsätter körjournal eller annan tillförlitlig utredning om antalet kilometer som körts med bilen. Värdet av bilförmånen kan höjas vid beskattningens verkställande om det är uppenbart att privatkörningarna kommer att överstiga 18 000 kilometer om året.

Om arbetstagarens arbete är sådant att han använder flera olika naturaförmånsbilar under månaden, beräknas grundvärdet enligt den bil som han använt den största delen av månaden.

Bilförmån som fåtts utomlands hör till åldersgrupp C.

18 §

Med grundvärde avses i åldersgrupperna A och B procentandelen som uträknats på basis av bilens nyanskaffningspris.

Med nyanskaffningspris avses det allmänna rekommenderade pris som var gällande för bilmodellen vid ingången av den månad då bilen togs i bruk och som importören eller, då denna saknas, partihandeln uppgett minskat med 3 400,00 €. Av detta pris beräknar man den i 17 § nämnda procentuella andelen. Det erhållna värdet avrundas nedåt till närmaste 10 euro.

19 §

Om arbetskörsorna med naturaförmånsbilen överstiger 30 000 kilometer under ett kalenderår eller om arbetstagaren måste byta naturaförmånsbilen på det sätt som avses i 17 § 3 mom., utgör förmånens grundvärde 80 procent av grundvärdet enligt 17 och 18 §.

20 §

I åldersgrupperna A och B beaktas vid bestämmande av bilförmånens värde den extra utrustning som skaffats i bilen utom vanliga vinterdäck och biltelefon. Som värdet på biltelefon betraktas värdet på mobiltelefon.

Värdet av extra utrustning läggs till bilens nyanskaffningspris till den del utrustningens värde överstiger 850,00 €. Om den rabatt som arbetsgivaren fått på extra utrustning överstiger en sedvanlig kassa- eller annan dylik rabatt, används som extra utrustningens värde det allmänna rekommenderade priset.

21 §

Klassen för bilar i åldersgruppen C bestäms enbart på grundval av slagvolymen.

22 §

Det är fråga om fri bilförmån när arbetsgivaren står för kostnaderna för bilen. Det är

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1075

fråga om förmånen att använda bil när löntagaren själv betalar åtminstone bränsle- kostnaderna för bilen.

Ersättning som löntagaren betalar till arbetsgivaren för bilkostnaderna dras av från penningvärdet av fri bilförmån eller förmånen att använda bil.

23 §

Vid värdering av bilförmån räknas användning av bilen för resor mellan bostaden och arbetsplatsen till privatkörning.

24 §

Penningvärdet av bilförmån skall höjas med 380,00 euro per månad eller 25 cent per kilometer, om bilen körs av en av arbetsgivaren anställd chaufför.

25 §

Av körjournal som avses i 17 § skall framgå hur många kilometer som dagligen under skatteåret körts med bilen.

Om arbetskörlorna med bilen skall följande uppgifter dagligen antecknas i körjournalen:

- tidpunkten i början och i slutet av körningen,
- körningens avfärds- och ankomstplats samt vid behov rutten,
- utslaget på vägmätaren i början och i slutet av körningen,
- körsträckan,

Helsingfors den 29 november 2004

Generaldirektör *Jukka Tammi*

- ändamålet med körningen och
- bilens användare.

Telefonförmån

26 §

Penningvärdet av telefonförmån som uppkommer av att arbetsgivaren bekostat en telefon i löntagarens hem är 20,00 € per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen.

Värdet av naturaförmån som uppkommer av att arbetsgivare bekostat en mobiltelefon till löntagaren är 20,00 € per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen och textmeddelandena.

Tillämpning av det gängse värdet

27 §

Såsom penningvärde av sådan förmån, vars gängse pris uppenbarligen understiger penningvärdet enligt detta beslut eller som inte nämnts ovan, skall anses dess gängse värde.

Ikraftträdande

28 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas vid verkställandet av förskottsinnehållning under 2005 och vid beskattningen för år 2005.

Överinspektör Merja Hartikka-Simula

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1058—1075, 5 ark